Samenwerking tussen huisartsen en thuisverpleegkundige: bron van succes of frustratie? Focus: Verpleegkundige voorschriften

Haio: DHONT Karen , U.G.
Promotor: PYPE Peter , U.G.
Praktijkopleider: Deprost Luc

Context: Door de vastgestelde vergrijzing van de bevolking, wordt de groep thuisblijvende ouderen met chronische ziekten groter. Een goede samenwerking binnen de eerste lijn wordt dus steeds belangrijker. In deze eerste lijn wordt traditioneel de huisarts en de thuisverpleegkundige centraal gezet, wat inhoudt dat de communicatie tussen beiden optimaal zou moeten zijn. Binnen deze communicatie vormt het voorschrift voor verpleegkundige zorgen een belangrijk onderdeel.

Onderzoeksvraag: Deze studie wil onderzoeken hoe de communicatie tussen huisartsen en thuisverpleegkundigen en dan specifiek ook rond het verpleegkundig voorschrift verloopt en bekijken of hier problemen rond zijn.

Methode: Deze studie is onderverdeeld in drie stukken. Het eerste deel is het literatuuronderzoek waarbij gezocht werd in de databases Pubmed en CINAHL. Hiernaast werd ook de masterproevendatabase van het ICHO geraadpleegd, naast de website van het RIZIV. Er werden ook een studie van het KCE en twee relevante artikels uit het blad HuisartsNu gevonden. Het tweede onderdeel vormt het kwantitatief onderzoek. Hierbij werden vragenlijsten bijgehouden door huisartsen en thuisverpleegkundigen gedurende 1 à 2 maand. Dit gebeurde in 2 regio's: Wetteren en Zele. Het derde en laatste deel van dit onderzoek is kwalitatief van aard. Er werden in 2 regio's (Wetteren en Zele) focusgroepgesprekken gehouden, telkens met huisartsen en thuisverpleegkundigen apart.

Resultaten: Tijdens het kwantitatief onderzoek namen in totaal 6 huisartsen en 10 thuisverpleegkundigen deel. De leeftijd van de huisartsen varieerde van 26 tot en met 60 jaar en de ervaring reikte van 1,5 jaar tot en met 15 jaar. Alle huisartsen werkten in een kleine groepspraktijk (2 huisartsen + HAIO). Bij de verpleegkundigen varieerde de leeftijd van 26 tot 69 jaar en de ervaring van 3 tot 46 jaar. Er waren zowel zelfstandigen (zowel in duo- als in groepsverband) bij als mensen die bij het Wit Gele Kruis werkten. In totaal werden 185 contacten geregistreerd. In het algemeen gingen de contacten in 24,9% keer van de gevallen over het verpleegkundig voorschrift, terwijl het 82,2% over overleg ging. Tijdens het kwalitatief onderzoek namen in totaal 8 huisartsen en 11 thuisverpleegkundigen deel aan de focusgroepgesprekken. Beide beroepsgroepen gaven aan dat de communicatie met elkaar over het algemeen wel goed verliep. De telefoon is het meest gebruikte communicatiemiddel. Voor de toekomst wordt er gekeken naar de elektronische apps, met idealiter implementatie in beide dossiers. De thuisverpleegkundigen geven aan dat er nog steeds veel fouten sluipen in het voorschrift voor verpleegkundige zorgen, terwijl de huisartsen zich (bijna) van geen kwaad bewust zijn.

Conclusie: We kunnen concluderen dat er, ondanks reeds nota's van het RIZIV, er nog steeds onvoldoende duidelijkheid is over de inhoud van het voorschrift voor verpleegkundige zorgen. Dit geldt vooral voor de huisartsen, maar ook voor de thuisverpleegkundigen bleken er nog punten van discussie. Bijscholingen hieromtrent lijken zich aan te dienen, idealiter met beide beroepsgroepen samen.